

[Finansministeren.]

mærkningerne til forslaget udtales herom, at det ikke er muligt at afgrænse privat låntagning i eget hus fra anden privat låntagning, og derfor må reformen omfatte en afskaffelse af fradragsretten for renter af privat gæld i det hele taget.

Vi ville vel alle hilse det med tilfredshed, hvis fradragsretten for renter af privat gæld kunne afskaffes og kunne skilles ud. Det er jo et meget vanskeligt problem, der her er tale om, og det hænger navnlig sammen med vanskelighederne ved at sondre private renter fra erhvervsmæssige renter, idet jeg tager som en forudsætning, at man stadig væk skal kunne trække erhvervsmæssige renter fra, da det jo er en driftsudgift.

Der er altså mange problemer heri, og spørgsmålet har jo været drøftet igennem mange år her i Folketinget; man har gentagne gange givet udtryk for, at det var et spørgsmål, der måtte løses, og at man rent administrativt måtte kunne adskille disse to ting.

Der har også i skattedepartementet været gjort et stort stykke arbejde, og man har overvejet disse problemer meget for at se, om det ville være muligt at finde frem til en sondring.

Jeg tror at måtte sige, at det nok praktisk talt er et uløseligt spørgsmål uden hensyn til ønskerne om, at det ville være hensigtsmæssigt, uløseligt på den måde, at man nok ville løbe risikoen — og nu siger jeg altså risikoen — for, at det nemt kunne blive de rene lønmodtagere, der blev sorteper i det spil, idet erhvervsdrivende nok havde større muligheder for at flytte rundt på gældsposter, sådan at de under alle omstændigheder ville kunne få fratrukket den renteudgift, de havde, og få den fratrukket som en erhvervsrenteudgift.

Et hovedpunkt i hele problemstillingen er også set fra regeringens synspunkt, at vi, som det har været nævnt, jeg havde nær sagt snart til trivialitet, sidder i arbejdet med en skattereform. Og det er klart, at hele boligproblemet og behandlingen af det må ses i relation til, hvordan en sådan skattereform til syvende og sidst vil blive udformet, må ses i forhold til, hvad der vil være muligt af forenklinger på fradragsområdet, og i forhold til, hvad det vil være muligt ved en sådan skattereform at ændre trækprocenterne med i nedadgående retning.

Alle disse problemer, som må indgå i overvejelserne, vil på den ene eller den anden måde også kunne få betydelig virkning over for de regler og de forudsætninger, der skal være gældende for ejerboliger.

Vi er fra regeringens side af den opfattelse, at den lovgivning, der må finde sted på dette område, må have et positivt sigte, et positivt sigte på den måde, at vi finder det nyttigt, vi finder det menneskeligt værdifuldt, at så mange som muligt tilskyndes til at bo i deres egen bolig. Derfor må hele den lovgivning, der skal finde sted på dette område, ses i sammenhæng med den lovgivning, der i øvrigt gennemføres på andre boligområder. Men jeg vil gerne have understreget, at vi betragter det som en menneskelig værdi, at vi også tilrettelægger forholdene sådan, at så mange som muligt er tilskyndet til at kunne bo i egen bolig.

Jeg håber ikke, at vi nu i dag skal starte en ny boligdebat. For et par dage siden havde vi timelange drøftelser om boliglovgivningen; jeg kunne næsten sige, at det er min fornemmelse, at man efterhånden kunne forkorte debatterne her i Folketinget ved bare at henvise til Folketingstidende dér og dér, for de fleste har gentaget, ja, sagt næsten præcis det, der er blevet sagt her i dag. Jeg føler selv, at jeg mange gange har sagt de samme ting lige fra den 8. januar, men det kan man jo ikke nøjes med.

Jeg håber at kunne nøjes med at sige, at jeg finder dette forslag til folketingsbeslutning overflødigt. Jeg finder også, at man ikke kan løse boliglovgivningen ved en folketingsbeslutning, men at man kan gå ind i overvejelser om, hvordan den fremtidige boliglovgivning skal være.

Svend Jakobsen (S):

Vi er enige med forslagsstillerne i, at der i rentefradragsretten og dermed i vort system for ejerboligernes skattemæssige forhold ligger en selvstændig inflatorisk virkning, og vi er enige om, at der skal gøres noget herved. Det synspunkt har vi givet udtryk for både i betænkningen om ligningslovsforslaget i juni 1973 og i forbindelse med udskrivningslovsforslagets betænkning af oktober 1973. Vi er også enige med forslagsstillerne om, at man ikke ensidigt kan foretage ændringer af fradragsretten for gæld i ejerboliger, men at det hænger sammen med